

PROVOZNÍ ŘEDITELKA FACEBOOKU A JEJÍ BOJ
ZA ŽENSKOU KARIÉRU:
NOVÝ FEMINISTICKÝ MANIFEST NA OBZORU?

ŽENY, VPŘED!

TEXT KATEŘINA KADLECOVÁ
FOTO PROFIMEDIA.CZ

Trochu memoár, trochu pojednání o štábní kultuře Facebooku, trochu mentoring do kapsy a trochu pokus o feministický manuál k dosažení kariérního vrcholu i rodinného štěstí. Ano, už zase. **SHERYL SANDBERGOVÁ (43)**, jedna z nejuspěšnějších manažerek planety a první žena Facebooku, vydala před měsícem knihu s akčním názvem *Opřete se do toho*. To aby připomněla ženám celého světa, že pokud jde o práva rovná těm mužským, o stejný plat a spravedlnost v zaměstnání i v domácnosti, bohužel zdaleka není dobojováno. A my holky, unavené už tak vysokými nároky společnosti, po přečtení její publikace vstáváme od počítačů, ploten a přebalovacích pultů a opět vyrážíme na zteč.

VŮČI ÚSPĚŠNÝM ŽENÁM chová naše společnost spoustu předsudků. Tak třeba: zaručeně doma manželovi nevaří (což by se i v současném Česku mělo podle mnohých trestat na hrdle), pokud vůbec nějakého muže mají. Protože který chlap by vydržel se ženskou, co je chytřejší, vzdělanější, lépe placená a musí mít vždycky navrch? Žena na kariérní špičce taky vůbec nezná svoje děti, pokud si ovšem našla v přeplněném diáři čas nějaké si nezodpovědně vyrobit. Odmala je cpe chůvám, určitě je nikdy nekojila a vidí je maximálně o víkendu, když jí je „hlídací babička“ strčí před monitor počítače, aby předvedly své první slůvko (a „máma“ to zaručeně nebude). Vrcholné manažerky a političky jsou bezohledné sekernice, kariéristky a egoцентриčké mrchy, které šidí rodinu. Má snad Angela Merkelová, podle čtrnáctideníku *Forbes* nejmočnější žena světa, děti? Tak vidíte.

VŮLE USPĚT, VŮLE VĚST Nejen kvůli prolomení hráze těchhle stereotypních představ „lidi z lidu“, ale prý hlavně pro dobro žen samotných vydala třiačtyřicetiletá americká businesswoman Sheryl Sandbergová 11. března svou knihu *Lean In* s podtitulem *Women, Work, and the Will to Lead*. Díky traskavému tématu, ale hlavně díky výborně promyšlené mediální kampani se publikace o roli ženy na pracovišti a vlivu genderu na úspěch okamžitě ocitla na vrcholu všech důležitých žebříčků knižních prodejů v USA a dodnes v nich setrvává. Český nakladatel Dokořán ji vydá v prvotním nákladu 4000 výtisků už za pár dní, 29. dubna, pod názvem *Opřete se do toho. Ženy, práce a vůle uspět*.

Kniha se zabývá otázkami, na něž zná hned několik odpovědí snad každá žena, která se kdy, byť i jen ve svých snech, pokusila proniknout do „mužského světa“ a ucházet se o vyšší místo, vyšší plat nebo vyšší uznání. Třeba: proč v USA, ale i ve většině takzvaných západních zemí a nakonec i v Česku samotném dlouhodobě absoluje vysoké školy podstatně více žen než mužů, ale v představenstvech firem, dozorčích radách, ve vedení týmů i politických stran jich sedí menšina? Kam se ztrácejí chytré, schopné a pracovitě ženské po porodu, případně po mateřské dovolené? Proč za stejnou práci na stejné pozici ani po století bojí a protestů nedostáváme stejné platy jako lecky o poznání línější, ale spolehlivě sebejistější a agresivnější mužští kolegové?

VELRYBA NA POCHYBÁCH Sheryl Sandbergová působí na videích i na snímcích jako dokonalá žena – je evidentně inteligentní a pohotová, navíc krásná, štíhlá, vkusná a sympatická. Více než dvě stě stran její knihy (mimočodem, pomáhala jí s ní zkušená ghostwritterka Nell Scovellová a celý tým analytiků, rešeršérů a editorů) však čtenáře přesvědčí, že i ona se potýká s problémy běžných smrtelnic. Tak třeba: v těhotenství přibrala 32 kilogramů, vypadala prý jako velryba a neustále zvracela. Plazívala se na pracovní schůzky z obrovského parkoviště před Googlem tak dlouho, až ji napadlo, že by společnost mohla vyčlenit pro nastávající matky speciální parkovací místa co nejblíže budovám. Její šéf okamžitě souhlasil. Když už byla Sandbergová po obou svých porodech po všech stránkách dávno znovu ve formě, →

časopis *Forbes* ji roku 2011 ve svém výročním seznamu 100 nejvlivnějších žen světa umístil na pátou pozici – před Michelle Obamovou nebo Soniu Gándhiovou. Provozní ředitelka Facebooku se místo očekávané hrdošti hluboce zastyděla: „Cítala jsem se ztrapněná a vystavená pohledům všech.“ Žebříček „odmávla“ s tím, že je „směšný“ a „absurdní“, a gratulace kolegů i klientů odmítala tak dlouho, až jí její asistentka musela za zavřenými dveřmi připomenout, jak nesmírně podkopává svou vlastní autoritu, když se veřejně nedokáže vyrovnat s pochvalou a opodstatněnou, zaslouženou počtou. Jak typické – pro ženy.

VE STOPÁCH STARŠÍCH SESTER

Lean In kromě poutavého osobního příběhu a aktuálních statistik nepřináší výraznější příspěvek k moderním feministickým teoriím, naopak je v mnohém popírá. To ovšem neznamená, že si nenajde své publikum. Může působit jako zjevení třeba na ženy, které před necelými třemi lety neměly na YouTube populární čtvrthodinovou přednášku Sheryl Sandbergové v rámci projektu TED o tom, proč je celosvětově tak málo žen ve vysokých pozicích, či které neměly tu čest s klasickými feministickými publikacemi Betty Friedanové, Germaine Greerové nebo Glorie Steinemové. Pravda, za těch 74 let se od požadavku vlastního pokoje a vlastních peněz, které žena-spisovatelka (a nejen spisovatelka) podle Virginie Woolfové nutně potřebuje pro svou realizaci, mnohé změnilo – my, ženy z rozvinutých průmyslových zemí, dnes máme volební právo, právo pracovat, vlastnit majetek, vybírat si partnera, adoptovat potomky, rozhodovat o vlastním těle a narození či nenarození dětí, máme zákony proti sexuálnímu obtěžování a domácímu násilí, máme mateřskou dovolenou a organizace bojující za naše práva doma i na pracovišti; už se nám nikdo nesnaží dokázat, že disponujeme menším mozkiem než opačné pohlaví, případně že nemáme schopnost nebo právo prožít orgasmus. Přesto Sandbergová ve své knize sahá k osvědčeným prostředkům takzvané druhé vlny feminismu v 60. letech pro získání žen na svou stranu: když například hovoří o ženách zemí třetího světa, označuje je souslovím „naše sestry“, a nutnost soudržnosti evokuje občasným užíváním zájmena

„my“ a sloves v první osobě čísla množného. Navazuje také tematicky na slavnou knihu *Feminine Mystique* Betty Friedanové z roku 1963, když upozorňuje na to, jak obrovské plýtvání potenciálem a talentem je, pokud se žena příliš dlouho motá doma kolem dětí, manžela a sporáku. Sandbergová samozřejmě zdůrazňuje možnost volby každé konkrétní ženy, ale na rovinu – žena domácí není právě ten druh čtenáře, jemuž je kniha *Opřete se do toho* primárně určena.

KOJENÍ A „KRKAČÍ MATKY“

Absolventka Harvardu Sandbergová si s vysokými pozicemi a renomovanými společnostmi tyká už od studií – pracovala ve Světové bance, v prestižní konzultantské společnosti McKinsey, šest a půl roku vytrvale stoupala hierarchií Googlu a provozní ředitelkou Facebooku je už pět let. Jak toho docílila? Doporučuje ženám nejen na pracovišti, ale i doma odložit stud, submisivitu a opatrnost, ignorovat společenská očekávání, být ambiciózní a „zasednout k jednacímu stolu“ jak se šéfy a kolegy, tak s manželem nebo partnerem, který by měl zženině kariéru jistit zezadu, podporovat ji a ideálně odvádět doma polovinu práce jak ve výchově potomků, tak v běžném chodu domácnosti. Pak už by mělo stačit jen tvrdě pracovat – a brzy bude podle Sandbergové, premiantky z dobré židovské rodiny, dřeva na většinu sportů přeučené na cvičitelku aerobiku a posléze vystudované ekonomky, spousta žen na vrcholu každého odvětví, což je jediná cesta za rovností pohlaví. Ale není to tak jednoduché.

SAMA MEZI MUŽI: Sheryl Sandbergová udělala v Silicon Valley kariéru jako jedna z mála žen

„Moje ‚dvoukariérní‘ domácnost by nikdy nemohla fungovat, kdybychom já nebo můj manžel měli mentální blok v podobě představy o ‚dobré mámě‘ nebo ‚normální rodině,““ píše Renata Mrázová, generální ředitelka Pojišťovny ING, ve své předmluvě k českému vydání *Lean In*. Paní Mrázová ovšem měla to štěstí, že vychovávala děti v zemi s nejdělsí placenou mateřskou a posléze rodičovskou dovolenou vůbec; USA jako jedna z hrstky zemí – a jediná průmyslově rozvinutá země světa – takový systém nemají. To

americké vrcholné manažerky řeší různě. „V Googlu jsem se zamykala ve své kanceláři a odsávala mléko během konferenčních hovorů,“ líčí Sandbergová. A podobné konkrétními příklady skutečně nešetří – o jejich slavných vysoko postavených souputnicích (první ženě na pozici generální ředitelky IBM Virginii Romettyové, technologické ředitelce Ciska Padmasree Warriorové, výkonné ředitelce PepsiCo Indře Nooyiové aj.) se toho dozvíme spousty, zejména o jejich pochybách a slabostech.

V souvislosti s mateřstvím je zajímavý hlavně příběh autorčiny bývalé kolegyně z Googlu Marissy Mayerové. Dnes sedmatřicetiletá žena byla v létě 2012 jmenována generální ředitelkou Yahoo a do funkce nastoupila v šestém měsíci těhotenství. Feministky zajásaly, leč jejich radost brzy zmizela – Mayerová se rozhodla nebojovat za ženy v podobné situaci a vyšlapat jim chodníček, ale na svou roli matky se z pohledu mnohých tak trochu vykašala: vybrala si pouhé dva týdny mateřské dovolené, během nichž beztak pracovala, načež svému synovi zřídila v sousedství své kanceláře minijesličky, což rozhodně není v silách každé pracující matky. Navíc koncem letošního února, což by už Sandbergová do své dávné hotové knihy nestihla zapracovat, ani kdyby chtěla, donutila Mayerová veškeré zaměstnance Yahoo, kteří

pracovali z domova, aby se koukali přesunout do kanceláří nebo dali výpověď. Ačkoli Mayerová sama ke konci svého těhotenství pracovala z pohodlí obývacího, ostatním takovou radost dopřát nehodlala. Ušetřila sice firmě náklady a zvýšila produktivitu, ale zničila kariéru spoustě žen s malými dětmi, pro něž práce z domova představovala optimální (a často jediné možné) skloubení péče o rodinu i o vlastní kariérní rozvoj. Přitom práce z domova může být i v Silicon Valley často efektivnější než ta z kanceláře, o té noční (ničím nerušené) nemluvě.

ÚČEL SVĚTÍ PROSTŘEDKY. PRÝ

Knihy Sandbergové je ve Státech enormně úspěšná – jen za první týden se jí prodalo 140 000 výtisků a není důvod nevěřit, že k dnešnímu dni prodeje překročily milión. Příčiny? V USA jsou nesmírně populární publikace „self-help“ (ty vám slibují pomoci stát se lepším, tedy stihlejší, finančně gramotnějším, praktičtějším atd. člověkem), knihy čtou a kupují především ženy a každé americké dítě ví, že nejdůležitější v životě je být úspěšný v práci, což je jedním z hlavních témat knihy. V Česku se publikace možná trochu mine účinkem – ženy u nás zastávají vedoucí pozice v ještě menší míře, než je tomu v USA (tam ženy obsazují 14 % řídicích pozic, u nás jen

KAM SE ZTRÁCEJÍ CHYTRÉ, SCHOPNÉ A PRACOVITÉ ŽENSKÉ PO PORODU, PŘÍPADNĚ PO MATEŘSKÉ DOVOLENÉ?

osm procent), a tradice občanského aktivismu zde není tak silná, aby Češky napadlo hromadně bojovat za zřízení speciálních parkovacích míst pro těhotné, za otevření firemních školek nebo za možnost flexibilních pracovních hodin či zkrácených pracovních úvazků. O změně systému, přízpůsobování legislativy a apelu na zaměstnavatele ovšem kniha Sandbergové není – snaží se změnit hlavně ženy samotné, na které toho už tak společnost a rodina nakládají přespříliš, jak poukazují kritici (a tím myslím především kritičky). A dodávají: Sandbergové se to mluví, když může mít ve svém obrovském domě díky miliónům vydělaných dolarů armádu pomocníků s domácími i dětmi a když si ze své vysoké manažerské pozice může určovat pracovní dobu i místo výkonu práce. Z piedestalu, na němž stojí, se snadno káže davům středních manažerek a ambiciózních stážišek, že mají pracovat tvrději, mít větší ambice, věřit, že všechno zvládnou, aniž by to kdy zkusily, a opřít se do toho. Její rady pochopitelně pomohou výš především ženám schopným, vzdělaným a už tak privilegovaným – jako je autorka sama.

Zajímavé je, že Sandbergová se k emancipaci probrala relativně pozdě. V celé knize narážíme na to, jak si nechávala líbit různá příkoří, neozývala se v případech evidentního sexistického chování svých nadřízených a styděla se za svůj úspěch. O zbrklých vdavkách ve čtyřřadvaceti a urychleném rozvodu rok poté nemluvě – to si skutečně nechala svým okolím namluvit, že bez dobrého manžela nemá žádnou cenu? A je chvályhodné, že se k tomu dnes doznává, nebo přiznáním tolika slabosti znevěrohodňuje svou roli mentorky „probuzených“ žen? Když Sandbergová radí, jak si má žena říct o vyšší plat, a zároveň nezapomenout chovat se jako žena (tedy jejími slovy „kombinovat milost s naléhavostí“), snad aby se jí šéf nelekl, je to realistické přitakání trendům, nebo zavrženíhodné pokrytectví a brnkání na tolik opovrhanou strunu „femininity“, toho dekoltového a šminkového ženuškovství? „Uvědomuji si, jak paradoxně zní rada, aby ženy měnily svět tím, že budou dodržovat předpojatá pravidla a společenská

očekávání. Ví, že to není skvělá odpověď, je to ale prostředek, jak dosáhnout potřebného výsledku,“ píše Sandbergová. Podobné argumenty si zřejmě předkládaly dámy, jež dosáhly kariérního postupu takzvané přes postel. Z toho rozumné Evropance trochu běhá mráz po zádech a kniha plná doporučených úsměvů a ústupků jí nemůže být bezvýhradně sympatická.

A DOMA?

Lean In zahrnuje chvályhodně obsáhlý poznámkový aparát a aktuální statistiky z každé země, kde bude vydána; disponuje rejstříkem a je vypořstovaná tvrdými daty a citacemi z literatury. A kdyby všechny ty příběhy manažerské síly někomu nestačily, najde jejich mnohem víc na komunitním webu leanin.org nebo nesmírně živých a internacionálních facebookových stránkách projektu, jež jsou jak čtenářským, tak mentoringovým kroužkem a „girl power“

▼ INZERCE

MOUDRÉ SPOŘENÍ + PENZIJNÍ FONDY

PORADÍME VÁM TAKÉ, JAK SE ZAJISTIT NA STÁŘÍ

infolinka 800 101 554 www.modrapyramida.cz

Připravíme vám finanční plán **ZDARMA**

20 let

Modrá pyramida
Váš rádce na finance

OPŘELY SE DO TOHO

PĚT ČESKÝCH TOP MANAŽEREK: OSOBNÍ PŘÍBĚHY, DOPORUČENÍ I VAROVÁNÍ

Reflex oslovil pětici vrcholných českých manažerek – dohromady mají sedm dětí a kromě kariér i, světe, div se, manžely, přátele, koníčky a soukromé životy se vším všudy. Jak se dostaly na vrchol, co jim to dalo a co je to stálo?

PŘIPRAVILA KATEŘINA KADLECOVÁ

RENATA MRÁZOVÁ: VÍTĚZSTVÍ AŽ NAPODRUHÉ Sheryl Sandbergová napsala inspirativní autobiografickou knihu, jež mnoha ženám pomůže přiblížit se jejich kariérním snům a podívat se na některé zdánlivě neřešitelné situace s nadhledem. Sama jsem si po přečtení *Lean In* uvědomila, kolik frustrace a zklamání z vlastních přehnaných očekávání jsem si mohla ušetřit, kdybych znala Sheryliny myšlenky, než jsem se stala matkou.

Když se mi narodila první dcera, vracela jsem se na svou tehdejší pozici finanční ředitelky ING s čtyřměsíčním dítětem v náručí. Měla jsem přesně ten pocit, na nějž kniha poukazuje a který chce rozbit – že lze být dokonalou matkou i manažerkou na plný úvazek. Po dvou letech jsem, zcela vyčerpáná, ze zaměstnání odešla; jako spousta jiných žen jsem to nakonec vzdala. Podruhé už jsem na to šla jinak. Pracovala jsem tehdy pro rodinnou firmu a přesně jsem věděla, čeho se vyvarovat. Došlo mi, že snaha být stále perfektní je v mé situaci naprostá chiméra. V tu dobu mi byl velkou oporou můj manžel, díky němuž jsem se mohla vrátit ke kariéře ve finančním byznysu, do ING. I zde jsem měla štěstí a potkala člověka, který mne podporoval: tehdejší ředitelku ING Pojišťovny v ČR/SR, Australanku Alexis Georgeovou. Připravila mi půdu pro převzetí štafety, když odcházela do jiné pobočky, a dala mi chuť pomáhat ostatním ženám a věnovat se mentoringu, jenž hraje i pro Sheryl podstatnou úlohu při zvládání rodiny a kariéry.

Oproti mužům jsme daleko méně průbojné, a místo abychom se ozvaly, čekáme, že si našich kvalit nadřídíme všimnou a nabíd-

nou nám postup sami. To ale není pravidlo – pozici často získává kolega-muž, který si o povýšení otevřeně a sebevědomě řekne. Sama jsem to zažila, jak popisují v předmluvě ke knize *Opřete se do toho*. Ten název mimochodem přesně vystihuje, jak z této situace ven.

Renata Mrázová, generální ředitelka ING Pojišťovny ČR, skončila v anketě Hospodářských novin a portálu iHNED.cz TOP 25 žen českého byznysu 2012 na druhém místě.

MAGDALENA SOUČEK: TŘI MĚSÍCE PO PORODU ZPĚT V KANCELÁŘI

Ve společnosti, kde jsem zaměstnaná, rozhoduje to, zda je člověk šikovný, pilný a ochotný své práci věnovat potřebné množství času. Nezáleží na tom, jestli je žena, nebo muž, a zda má doma pět dětí, nebo žádné. Šanci kariérního postupu mají všichni stejnou a platy na stejné pozici jsou shodné. Takže jsem nikdy nepřemýšlela o tom, že mám používat, nebo naopak potlačovat nějaké specifické ženské vlastnosti a na základě toho si budovat úspěch v zaměstnání. Když si věříte a děláte svou práci, jak nejlépe umíte, firma, ve které pracujete, by si vás měla vážít, ať máte sukni, nebo knír. A pokud to nedělá, je to škoda především pro ni samu.

Nezabývám se úvahami, zda bych svou mateřskou dovolenou pojala stejně jako před lety. Tehdy jsem odjížděla do porodnice v podstatě z kanceláře a po třech měsících se ke své práci vrátila. V polovině devadesátých let byl tento přístup k mateřství v České republice poněkud neobvyklý, ale já jsem cítila, že takto to bude nejlepší. Zda bych to dnes udělala stejně, nevím. S úlevou mohu říct, že život potvrdil správnost mého tehdejšího kro-

Někdejší manažerka Petra Janíčková, zakladatelka serveru pracezeny.cz

FOTO NGUYEN PHUONG THAO

Renata Mrázová, generální ředitelka Pojišťovny ING ČR

FOTO NGUYEN PHUONG THAO

v nose – stolní hra pro děti o slušném chování byla při pracovních pohovorech daleko silnějším argumentem než moje profesní kariéra a zahraniční zkušenost.

Ženy, které se rozhodnou po dohodě s partnerem zůstat déle na mateřské dovolené (mám na mysli období delší než rok), by měly přemýšlet o tom, kdy a jak se vrátit zpět ke své profesi. A myslím, že by měly zůstat činné v oboru i po dobu, kdy jsou doma s dětmi. Takovychťo čínorodých žen máme v Česku spousta; měli bychom si jich vážít a občas jim to dát najevo. Stejně tak bychom měli ocenit muže, kteří se rozhodnou své ženy v kariérním úsilí podpořit, třeba i tak, že zůstanou nějakou dobu s dítětem „v domácnosti“, jak se dnes běžně děje v severských zemích. Tihle tátové se u nás totiž často setkávají s předsudky, posměšky či opovržením a jejich společenský status se v české kotlině (zpravidla v očích jiných mužů) propadá hluboko pod zem. Neprávem.

Tatána le Moigne, ředitelka Google ČR a 4. žena ankety TOP 25 žen českého byznysu 2012.

Hana Brixí, vedoucí ekonomka Světové banky

FOTO DAVID TUREČKÝ

HANA BRIXÍ: ŽENY MUSEJÍ VÍCE UMĚT A VÍCE OBĚTOVAT

Většina z nás si nepřipouští, že ženy ve srovnání s muži musejí více umět a více obětovat, aby si vytvořily úspěšnou kariéru. To, že slova Sheryl Sandbergové o situaci žen v byznysu a politice získala tolik pozornosti, je především reflexí určitého pokrytectví, kterým naše společnost v otázce okolo kariéry žen trpí. Ženy, jež kariéru mají, si nesmějí stěžovat, aby nebyly označeny za důkaz toho, že se k ženám kariéra prostě nehodí. Ženy, které by snad kariéru chtěly mít, ale rozhodly se jí vzdát proto, aby se moh-

ku. S dcerou, dnes téměř dospělou, máme skvělý vztah a obě jsme moc rády, že jedna druhou máme. To, že jsem v průběhu jejího dětství také intenzivně pracovala, naše pouto nijak neoslabilo.

Magdalena Souček je vedoucí partnerka poradenské společnosti Ernst & Young v Česku a ve střední a jihovýchodní Evropě. Loni byla šestá v řadě mezi prvními třemi dámami ve výroční anketě TOP 25 žen českého byznysu.

TAŤÁNA LE MOIGNE: VÁŽIT SI ČINORODÝCH ŽEN

My Češi jsme v otázce citlivosti a vstřícnosti k genderové diverzitě a hodně na začátku, situace se však našetřít mění k lepšímu. Patřím

mezi ženy, jež mají ambice a chtějí mít vliv i na ty „velké“ věci, a mám rády, že jedna druhou máme. To, že jsem v průběhu jejího dětství také intenzivně pracovala, naše pouto nijak neoslabilo. Zpětně jsem ovšem nesmírně ráda, že jsem své „tzv. kariéře“ neobětovала vnitřní svobodu. Dalo mi to pět roků jiného života a spoustu času se synem, i když odejít na volnou nohu nebylo po třinácti letech v oboru snadné rozhodnutí. Google, jenž pak neplánovaně přišel, mi vše miliónkrát vynahradil. Dneška si velmi cením toho, že nabídli klíčovou pozici ženě po pěti letech „doma“, mimo obor. Mnohokrát jsem říkala, že mi do Googlu pomohl můj projekt *Nešťourej se*

Líbí se mi, že si v rodině vážíme času, jež spolu trávíme, a že díky své práci mohu rozvíjet zájmy a obzory svých dětí.

Hana Brixí pracuje jako vedoucí ekonomka ve Světové bance a jako poradkyně pro Světovou zdravotnickou organizaci a Dětský fond Spojených národů.

PETRA JANÍČKOVÁ: 21. STOLETÍ JE STOLETÍ ŽEN

Spojení mateřství a kariéry se v Česku nenosí. Slovo „kariéra“ je v souvislosti se ženami vnímáno negativně, muži podílející se na domácnosti a pečující o děti jsou tabuizováni. Já se netajím tím, že jsem v těhotenství pracovala až osmnáct hodin denně, že jsem odeslala pár pracovních e-mailů z porodnice a že jsem si dovolila po narození synka nepřestat pracovat.

„Těhotněla“ jsem plánovaně a velice dlouho; dnes mám nádherného zdravého syna, který naplnil můj život, a já jsem šťastná maminka. Ale mám velký problém. Pracuju. V osmém měsíci rizikového těhotenství jsem se rozhodla založit pracovní portál pracezeny.cz, jehož cílem je vytvořit pobídky pro flexibilní zaměstnávání žen a lidí starších 55 let. Narážela jsem ovšem na spousty předsudků: jaká jsem to žena, když se plně nevěnuju běhu domácnosti, nežehlím s láskou košile a neumývám podlahu několikrát týdně? A navíc pořád pracuju ... I když mě okolí mnohdy odsoudilo, rozhodla jsem se jít za svými sny a nebat se lišit od většiny.

Nelíbí se mi, že ženám končí kariéra tím, že založí rodinu. Nelíbí se mi, že zaměstnavatelé neumějí zaměstnávat zejména ženy na flexibilní úvazky. Není možné, aby bylo ve vedení českých firem tak

MATEŘSKOU DOVOLENOU JSEM MĚLA TŘÍMĚSÍČNÍ. AMERIČANKY ZÁVIDĚLY.

ly starat o rodinu, se vyjadřovat kriticky rovněž nemohou, neb by se mohly jevit jako špatné matky a manželky.

Mně na pracovišti vždy pomáhala věcnost (mužům se spíše toleruje, když odbíhají od tématu), zaměření na fakta a rychlé a konstruktivní řešení problémů. Mateřskou dovolenou jsem měla tříměsíční, což mi americké přítelkyně záviděly, zatímco známí v Česku kroutili hlavou, a pak se mi podařilo zajistit dobré jesle.

málo žen, když je dlouhodobě více než 60 % absolventů českých vysokých škol ženského pohlaví.

Věřím tomu, že 21. století je století žen, a podporuji knihu Sheryl Sandbergové. Ženy musejí být odvážné a musejí si pomáhat. Ke změně zažitých stereotypů je však potřeba i pochopení a podpora mužů – jak u rodinného krbu, tak v kariéře.

Petra Janíčková, někdejší výkonná ředitelka Britské obchodní komory v ČR, založila server pracezeny.cz.